

РЕШЕНИЕ

№ 7191

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 26.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6619** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 268 от ДОПК](#).

Образувано е по жалба от Р. Ц. Д., ЮЛ с [фирма] срещу решение № ПО-103/17.06.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0001707/28.05.2017 г. на публичен изпълнител в ТД на НАП С. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми , предоставени за доверително управление, находящи се в Р. за сумата от 37 126,65 лв., запор върху дялове- 10 дяла по 10 лв. за всеки - част от капитала на [фирма], запор върху лек автомобил Т. с рег. [рег.номер на МПС] , товарен автомобил П. с рег. [рег.номер на МПС] , туристическо ремарке Х. с рег. [рег.номер на МПС] .

Предварителните обезпечителни мерки са били наложени в хода на ревизионно производство, образувано със заповед за възлагане на ревизия №

P-22220219006358-020-001/01.10.2019 г., като ревизията обхваща задълженията на физическото лице по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2013г.-31.12.2017г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП С., като съгласно [чл. 268, ал. 1 от ДОПК](#) на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган.

Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган не се споделят от настоящата инстанция.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение по жалба срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № ПО-103/17.06.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Видно от мотивите на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, същото е издадено по мотивирано искане на орган по приходите в ТД на НАП С. в качеството му на ръководител екип, извършващ ревизия за предполагаемо задължение в общ размер 46 126,65 лв .

Видно също така от мотивите на постановлението при налагането на предварителните обезпечителни мерки е взето предвид обстоятелството, че ще бъде затруднено събирането на бъдещи публични задължения в посочения предполагаем размер. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено в хода на започнало ревизионно производство по отношение на ревизираното лице. Съгласно [чл. 110, ал. 2 от ДОПК](#) ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Съгласно [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#) в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Анализът на посочения текст сочи, че на органа по приходите се дава възможността за налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, което следва да стане след мотивирано искане от орган по приходите до публичен изпълнител, в хода на неприключило ревизионно производство. В процесния случай мотивираното искане на органа по приходите е направено в хода на ревизията, следователно е спазено законното изискване да е налице мотивирано искане в хода на неприключило ревизионното производство. В тази връзка е неоснователно оплакването, съдържащо се в жалбата, че не е налице приключило ревизионно производство, което дава възможност на лицето да прави възражения и оспори установените задължения, защото няма подобно законово изискване, което да обвързва налагането на предварителни обезпечителни мерки с приключване на ревизионното производство.

Съгласно нормата на [чл. 121, ал. 3 от ДОПК](#) предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице

дейност. Изрично в обжалваното решение са изложени мотиви относно обстоятелствата по [чл. 121, ал. 3 от ДОПК](#). Наложените обезпечителни мерки по никакъв начин не спират извършването от лицето дейност. Съгласно [чл. 121, ал. 2 от ДОПК](#) предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно [чл. 195, ал. 2 от ДОПК](#) обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. В процесния случай е налице мотивирано искане от органа по приходите, че без налагането на предварително обезпечение ще се затрудни събирането на публичното задължение. Съгласно [чл. 197, ал. 3 от ДОПК](#) съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195 ал.5 от ДОПК. Следователно, по отношение приложимостта на материалния закон, посочената разпоредба е приложима относно частта ѝ на неспазване на изискванията за налагане на предварителните обезпечителни мерки по [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#). Посоченият текст посочва като изискване за налагане на предварителните обезпечителни мерки единствено това за наличието на мотивирано искане от органа по приходите, което в процесния случай е налице. Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно [чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите](#). Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове.

Съгласно [чл. 197, ал. 1 от ДОПК](#) постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Следователно, директорът на ТД на НАП С. е компетентният орган за издаването на обжалваното решение. Не подлежи на изследване в настоящото производство обстоятелството дали предполагаемото вземане е изискуемо. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че са наложени предварителни обезпечителни мерки на основание [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#), която разпоредба, регламентира случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер или пък установено по размер, но неизискуемо публично задължение. Характерът на обезпечителната мярка в този случай е привременен и нейната цел е да гарантира събирането на публичните задължения. Характерът на мярката е описан в [чл. 121, ал. 1 от ДОПК](#), като съгласно посочения текст в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Предварителните обезпечителни мерки само се налагат по реда на [чл. 195 от ДОПК](#) с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на [чл. 197 от ДОПК](#), но по отношение на същите и предпоставка за налагането на същите не е наличието на установени и изискуеми

публични вземания, каквото изискване съществува по отношение на обезпечителните мерки по [чл. 195 от ДОПК](#). Предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията, като най-късно същите могат да се наложат при издаването на ревизионния акт.

Действително, обезпечителната мярка представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане. Действително също така следва да е налице съответствие между същата и справедливия интерес (на длъжника) да се задоволи обезпечителната нужда на публичния взискател без ненужно обременяване на длъжника. Това произтича пряко от основните принципи в административното производство, част от което и събирането на публичните вземания. Касае се за принципа на съразмерност, предвиден в разпоредбата на [чл. 6 от АПК](#) (приложим по препращане на § 2 от Допълнителната разпоредба на ДОПК в настоящото производство). Съдържанието на посочения принцип се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. И накрая, в [ал. 5 на чл. 6 от АПК](#) е посочено, че административните органи трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. П. форма на този принцип е и правилото, залегнало изрично в нормата на [чл. 195, ал. 7 от ДОПК](#), че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. При издаването на обжалвания административен акт административният орган не е нарушил тези принципи. При издаването на акта са спазени [чл. 195, ал. 1 от ДОПК](#), мотивирана е нуждата от извършване на обезпечение съгласно правилото на [чл. 195, ал. 2 от ДОПК](#). От съдържанието на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се установява, че административният орган изчерпателно е обосновал и размера на предполагаемите публични задължения. На законосъобразността на налагането на предварителните обезпечителни мерки не се отразява обстоятелството на евентуално приключило ревизионно производство, при което не са били установени публични задължения на лицето.

Неоснователно е оплакването, съдържащо се в жалбата, че необходима предпоставка за провеждането на обезпечителната процедура е вероятната основателност на установяването на публичните задължения, като мотиви в тази насока бяха изложени в мотивите на това решение. Изложените в жалбата аргументи, свързани с недоказаност на обезпечителната нужда и възпрепятстване на работата и нормалната дейност на лицето са неоснователни и недоказани. Жалбоподателят не е представил пред органа или съда доказателства, че би могъл при нужда да обезпечи публичните вземания с активи, за които органа по приходите няма данни, както и такива доказателства, които да обосноват затруднение от такъв характер, че да се приеме несъразмерност на предприетите мерки.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед на изхода на спора е основателно и е в предвидения минимален размер.

В съответствие с направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Р. Ц. Д., ЮЛ с [фирма] срещу решение № ПО-103/17.06.2020 г. на директора на ТД на НАП С.

ОСЪЖДА Р. Ц. Д. да заплати в полза на Националната агенция за приходите разноските по делото в размер на 500 /петстотин/ лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: